A°. 1837. — N°. 2.

DONDERDAG DEN 5den JANUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 2 Januarij 1837.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. heden, n°. 1, is aan den Edel Groot Achtbaren Heer H. KLINT, als aftredend Lid van den Kolonialen Raad, op deszelfs verzoek om niet weder te worden herkozen, eervol ontslag verleend, met betuiging van Zijne Excellentie's dank, voor de veelvuldige, gewigtige en langdurige diensten aan de Kolonie bewezen.

En is tot LID VAN DEN KOLONIALEN RAAD, in plaats van opgenoemd aftredend Lid, gekozen en benoemd, de Heer JOOST ZAAL, aan wien tevens is opgedragen het Heemraadschap in de divisien *Thorarica* en *Matappica*.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 3 Januarij 1837.

[illegible] Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* bepaald is, als volgt:

Het BROOD van 8 Centen, moet wegen 6 Oncen.

En dat van 4 Centen, 3 Oncen.

De Prijs van het *Vleesch* is bepaald, als volgt:

Het RUNDVLEESCH 48 Centen } per
Het SCHAPENVLEESCH 48 Centen }
Het VARKENSVLEESCH 34 Centen } ℔.

Wordende alzoo alle Broodbakkers en Vleeschhouwers gelast, zich daarnaar te gedragen.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Eerste Oproeping.

De Commissie van *Inschrijving* en *Vrijstelling* voor de Schutterij te *Paramaribo*, benoemd door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal bij Gouvernements-order, dd. 5 dezer, N°. 378/70, roept bij deze op:

Alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo*, woonachtig zijn, immers zich aldaar, doorgaande bewijsselijk op houden of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den 1sten Januarij 1837, den vollen ouderdom van *Achttien* jaren zullen bereikt hebben en alzoo hun *Negentiende* jaar zullen zijn ingetreden, en die hun *Negen en Veertigste* jaar nog niet zullen hebben voleindigd, en alzoo hun *Vijftigste* jaar nog niet zullen zijn ingetreden, welke nog niet in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat- of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten al dan niet, tot de vrijgestelde of uitgeslotenen te behooren.

Zij zal hare *eerste Zitting* houden op Maandag den 9den Januarij 1837, des morgens van 10 tot 1 uren, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur, en hare werkzaamheden voor die Zitting bepalen tot de personen, wier namen aanvangen met de letters A., B., C., D., E., F., G., H., J., K en L.

De voor de Commissie verschijnende, zullen de letters en het nummer hunner woonplaats moeten opgeven.

Paramaribo den 5 December 1836.

Namens de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voornoemd,

De Secretaris,
BENJAMINS.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 31sten December 1836, de Nederlandsche Sloep *Buckleburg*, Kapt. F. Gregory, van de Marowijne, hebbende 1 dag reis.

Idem, de Nederlandsche Sloep *de Nes*, Kapt. G. Elhart, van Coronie, hebbende 3 dagen reis.

UITGEZEILD.

Den 3den dezer, Z. M. Brik van Oorlog *WINDHOND*, Kapt. Luit. ter Zee J. [illegible], naar Curaçao.

Uit het Moederland zijn in het afgeloopen jaar aangekomen 82 Nederlandsche Schepen, — en een gelijk getal van hier vertrokken, met de volgende ladingen, als:

27,257 vaten Suiker.
819 vaten en 13,478 balen heele Koffij.
44 vaten en 1,729 balen gebroken dito.
3,200 balen schoone Katoen.
238½ balen vuile dito.
5 vaten en 935 balen Kakao.
6 kisten Indigo.
8 vaten Gomma.
12 vaten en 14 balen Rijst.
4 vaten en 225 stuks Huiden.
13 vaten Wurmbast.
1,322 bossen Kwassie Hout.
793 pies Inlandsch Hout.
113 vaten Rum.
7 heele- 5 halve- en 22 kwart pijpen Madera Wijn.
5,096 pond Oud Koper.
710 pond oud Tin.
2,000 pond Oud IJzer.
5,065 pond Oud Lood.

Uit Noord-Amerika alhier gearriveerd 51 Schepen; — vertrokken 43, hebbende te zamen uitgevoerd:

8002 vaten Malassie, inhoudende 868,394 gall.

ADVERTISSEMENTEN.

Patentregt.

De Administrateur van Financiën, brengt ter kennis der PATENTPLIGTIGEN, dat in overeenstemming met Art. 2. der Ordonnantie op het Patentregt, tot en met den *laatsten* dezer maand, ten zijnen Burele dagelijks (uitgezonderd des Zondags), gedurende de gewone kantoor-uren, zullen worden aangenomen, de ten kantore van den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester, in blanco verkrijgbare, en vervolgens *behoorlijk* ingevulde Declaratoiren, ter bekoming van Patent voor dit Jaar.

Paramaribo den 2 Januarij 1837.

De Administrateur voornoemd,
CH. L E E R S.

De PATENTPLIGTIGEN, welke hunne acten van Patent tot en met het afgeloopen Jaar ten Kantore van den Ondergeteekende nog niet hebben geligt, en gevolgelijk de daarvoor verschuldigde Patent- en Zegelregten als nog verschuldigd zijn, worden door deze ten *laatsten* male herinnerd, om vóór of uiterlijk op den Sluiten dezer maand, aan hunne verpligtingen te voldoen; zullende de nalatigen, onverwijld, ter vervolging overgegeven worden.

Paramaribo den 2 Januarij 1837.

De Koloniale Ontvanger en Betaalmeester,
WESENHAGEN.

PARAMARIBO, *den 4 Januarij 1837.*

Het *PONTS-ANKER*, geadverteerd in de Couranten ter dezer Drukkerij in December ll. onder n°. 98, 100 en 102 uitgegeven, niet gereclameerd, en de Eigenaar daarvan onbekend zijnde, zoo zal hetzelve op Vrijdag e. k., door en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek verkocht worden.

De Havenmeester,
R. H. ESSER.

(2088) Over *zes* weken (dag en datum nader te bepalen) zal door den Vendumeester S. F. TLU, ten zijnen huize worden verkocht: de Koffij-Plantaadje *DE GOEDE VERWACHTING* c. a., gelegen aan de *Motkreek*.

De Koop-conditie, bewijzen van eigendom en inventaris, zullen, in tijds bij den voorn. V. M. ter *visie* liggen, inmiddels is dezelve Plantaadje uit de hand te koop.

Paramaribo den 4 Januarij 1837.

J. J. DE MESQUITA c. s.

(2077) De ondergeteekende voornemens zijnde deze Kolonie te verlaten, maakt door deze bekend dat zijne betrekkingen als Deelgenoot der Firma VAN WEST & DE HART, met het einde dezes Jaars ophouden zullen.

Paramaribo den 29 December 1836.

J. M. DE HART.

(2084) De betrekkingen van den Heer J. M. DE HART, als Deelgenoot dezer Firma met het einde dezes Jaars zullende ophouden, wordt zulks door deze algemeen bekend gemaakt, terwijl alle Handelszaken derzelve Firma op denzelfden voet, voor rekening der *overige* Vennoten voortgezet worden.

Paramaribo den 30 December 1836.

VAN WEST & DE HART.

(2087) De Ondergeteekende voornemens zijnde deze Kolonie te verlaten, verzoekt bij deze zijne Debiteuren ten vriendelijkst, hunne verschuldigden te voldoen, zullende hij de nalatigen hoe ongaarne ook, door gepaste middelen daartoe constringeren.

Voorts verzoekt hij een ieder wie eenige vorderingen ten zijnen lasten hebben mogt, betaling daarvoor te komen ontvangen.

Paramaribo den 3 Januarij 1837.

J. M. DE HART.

(2075) De ondergeteekenden zich op 1°. Januarij 1837 zullende associeeren als *CHIRURGIJNS* in de divisien *beneden Cottica* en *Commewijne*, onder den naam van J. P. HEBECKER & Co., hebben de eer zulks aan Heeren Eigenaren en Administrateuren, van de in die divisien gelegene Plantaadjen ter kennisse te brengen; — belovende eene altijd zorgvuldige oppassing van de in hunne Hospitalen gezonden wordende zieke Slaven als mede trouwe nakoming der Praktijk welke op Plantaadje vereischt wordt bij onverhoopte voorvallen hun vak mede brengende.

Paramaribo den 31 December 1836.

J. P. HEBECKER.
C. G. F. SCHREIBER.

J. F. DE ROOIJ
Biedt te koop aan:
(2074) *GORT* in vaten en *PATENT OLIE* in pullen.

(2086) DUNCAN MAC GREGOR vertrekt.

VERDEDIGING DER REGTEN VAN *NEDERLAND* TEGEN DE AANMATIGINGEN VAN GROOT-BRITTANNIE, MET BETREKKING TOT HET TRAKTAAT VAN 17 MAART 1824.

Onder dezen titel zag dezer dagen een vlugschrift het licht, 't welk blijken draagt door iemand gesteld te zijn, die, geheel doordrongen van het gevoel van waarheid en regt, zijne gevoelens als Nederlander, heeft gepoogd ter zijde te stellen, om met bedaardheid en onzijdigheid het vraagstuk te beantwoorden, in hoeverre heeft Groot-Brittannie regt om zoodanige vorderingen te doen, als het nu jegens ons *ter sprake* brengt. Het opschrift van dit vlugschrift bewijst genoeg, welk resultaat naar des schrijvers oordeel de behandeling dier vrage heeft opgeleverd, en het komt voor, als of hij in de onderzoeking dezer dagen de overtuiging heeft erlangd, dat hetgeen MONTESQUIEU van de Engelsche staatkunde getuigde bij zijn leven, eene waarachtigheid was, welke het wezen dier Engelsche staatkundige handelingen zoodaniglijk uitmaakt, dat noch verandering van tijden of zeden, noch opvolging van verschillenderwijze denkende staatslieden, of afwisselende en veranderde tijdsomstandigheden daarin eenige verandering hebben kunnen brengen. Wij hebben niet nagelaten, om gedurigelijk daarop te wijzen, dat Engeland zijne staatsbelangen altijd heeft afhankelijk gemaakt van zijne handelsbelangen; en de jongste vorderingen van het kabinet van St. James hebben er de waarheid nog nader van bewezen. Daar het dikwijls voorvalt, dat geheime artikelen, wijzigende den inhoud der bekend gemaakte, ten slotte van een verdrag worden opgenomen, zoo hebben wij bij den aanvang willen onderstellen, dat er iets dergelijks bestaan moest, omdat er anders geen redelijk begrip kan bestaan, dat onze regering zou hebben kunnen besluiten, om eene aanbieding van zes millioenen gulden te doen als schadeloosstelling voor den Britschen handel, wanneer er geene verongelijking of schending van traktaten bestaat.

De schrijver van het vlugschrift onderstelt geene geheime artikelen, maar doet zijn betoog, dat Groot-Brittannie ongeregtigd is in zijne eischen jegens ons, berusten op de verklaring van de bekende van toepassing zijnde artikelen. Hij treedt in het onderzoek der vraag, na op den voorgrond, ter ontwikkeling bij de beantwoording, gesteld te hebben vier hoofdpunten; namelijk; *a*) dat elke twijfel moet beslecht worden in verband met en overeenkomstig den aard van het onderwerp; *b*) dat de bedoeling der contractanten in verband tot de omstandigheden, tijdens het aangaan der verbindtenis, moet worden onderzocht; *c*) dat bij ontstanen twijfel eene verbindtenis moet worden uitgelegd ten voordeele van hem, die afstand doet, en tegen hem die dezelve aanneemt; *d*) dat het stilzwijgend gedoogen van het tot uitvoer leggen van het contract in dien geest, moet gehouden worden voor eene goedkeuring, — bij de ontwikkeling der hoofdpunten heeft de schrijver niet verzuimd het gevoelen te raadplegen van onzen uitmuntenden, te vroeg aan 's lands dienst ontrokkenen staatsman G. K. van Hogendorp; een man wiens beslissend oordeel van het hoogste gewigt is in deze, en wiens adviezen niet genoeg kunnen worden geraadpleegd en nageleefd. Wanneer de schrijver verder onderzoekt, hoe het Engelsche ministerie over het vraagstuk dacht, en wat er in het Parlement over voorviel, en hoe dat traktaat hier te lande werd opgenomen, dan deelt men in de beschouwingen des schrijvers, die met Vattel soortgelijke twistzaken rangschikt onder de *choses odieuses*. Onafhankelijk van den geest des twistgedings, toont de schrijver aan, dat de regering nooit zich heeft willen of kunnen verbinden tot datgene, wat het tegenwoordige Engelsche ministerie uit dat traktaat gelezen wil hebben, en toont aan, uit het voorgevallene, bij het ten uitvoerleggen der Conventie van 17 Augustus 1816 en uit een koninklijk Besluit van 25 April 1819, dat er geen schijn bestaat van datgene, wat nu beweerd en gevorderd wordt. De herkomst der goederen is geen onderwerp van discussie bij dat traktaat geweest, en dat kon het toen ook niet geweest zijn. Met juistheid doet de schrijver opmerken, dat alles is voorgevallen tijdens de vereeniging met Belgie; het zoude dus eene bepaling zijn ten laste van het Koningrijk der Nederlanden, zoó als het vóór 1830 bestond; als men nu indachtig is aan hetgeen de gewapende opstand van Belgie heeft voorafgegaan en vergezeld, en wat daarop gevolgd is, dan is de vordering van Engeland ten huidigen dage dubbel ongepast, al ware zij gegrond, gelijk zij het niet is. Wij merken hierbij nog aan, dat deze vordering bijzonder geschikt is, om onze geschillen met Belgie op de lange baan te schuiven, indien het geene ongefondeerde maatregel van represaille is wegens de wet der Oost-Indische schuld, en die gebezigd wordt, om het vertrouwen der natie op de weldadige bedoelingen dier wet eenen geduchten schok te geven, ten einde alzoó derzelver ten uitvoerlegging te belemmeren.

Wij sluiten onze mededeeling en beoordeeling met in te stemmen met den schrijver, als hij aldus aan het slot spreekt: „De geschiedenis leert het, dat zwakkere volken vaak hebben moeten toegeven aan de onregtmatige eischen van magtigere staten, wilden zij niet de dierbaarste belangen op het spel zetten. En wat is dan de magt en de invloed van het tegenwoordige Nederland, vooral na den afval van Belgie, in vergelijking van de magt en invloed van Groot-Brittannie? Tot in 1830 durfden wij gelooven, dat het regt van den sterksten in de wederkeerige betrekkingen der Europesche mogendheden als geen argument meer gelden zou, maar sedert 1830 heeft de ondervinding ons van het tegendeel te overtuigende bewijzen geleverd, om niet die begoocheling te hebben verloren." Is het dan te bevreemden, dat eene natie, die doordrongen is van het gevoel van waarheid en regt, en bij wie de goede trouw altijd zwaarder woog dan eigenbelang, verontwaardigd is over de déloyale staatkunde en het eigenbatige vorderingen van St. James, en de waarheid erkent van het oordeel der gematigde partij in Engeland, dat eene fiscale kwestie de reeds niet vriendschappelijke betrekkingen met onze natie is komen verwikkelen en bezwaren, zoodat een volk, dat vroeger bevriend was, nu Engeland haat en vijandelijk tegen hetzelve is gestemd? En voor wat onze Regering aangaat, wij wilden hopen, dat het de zwakheid niet hebben zal, om eenigermate zelfs toe te geven aan onregtmatige vorderingen, of door haar toegeven de Natie in den verderfelijken waan brengen, dat de opbrengsten der Natie strekken moeten, om met traktaten strijdende handelingen te vergoelijken.

De uitslag der behandeling van de Luxemburger kwestie kon wel niet vreemd voorkomen; het liet zich zelfs verwachten; maar er blijkt uit dat alles onwedersprekelijk dit, dat wij sedert 1830 nog niets gevorderd zijn. Nadat de Belgische revolutie haar volle beslag had verkregen, door de medewerking van Engeland en Frankrijk, nadat vorst Leopold van een gelukskind geworden is een man, dien men aan de meeste Europesche hoven als koning begroet, nadat men de nieuwe staat gelijk gesteld heeft met Nederland, en alles de omwenteling heeft ondersteund, de eene mogendheid met deze, de andere wederom met geheel tegenovergestelde inzigten; nadat de tiendaagsche veldtogt geene oplossing heeft kunnen bezorgen aan het staatkundig war, en Belgie zich heeft geconstitueerd en geconsolideerd in alle hare takken van bestuur en wetgeving, en in dat alles is erkend; zoo zoude het dwaasheid zijn, langer te hopen op eene herstelling der zaken op den ouden voet; het verlies van Belgie is een groot nadeel geweest voor het koningrijk der Nederlanden, en moeijelijk, misschien onmogelijk zal het wezen, om iets beters uit te denken, dan de zamenstelling die in 1815 werd gemaakt. Maar nu men in ons land, sedert zes volle jaren, de Staten-Generaal heeft bezig gehouden met werkzaamheden, die volstrekt doelloos zouden zijn, indien er aan eene restauratie in Belgie onder het bestuur nog gedacht of gearbeid werd; nu de nationale wetgeving zelfs geheel is omgewerkt en vastgesteld voor de bewoners van Oud-Nederland, en de regering met zoo vele woorden de organisatie der Regterlijke Magt en derzelver invoering in dit oude Nederland heeft voorgedragen, als spoedig gevorderd wordende ook onder staatkundige opsigten, nadat de regering sedert een paar jaren zelfs van een Belgie heeft gewaagd, en de scheiding bij vroegere protocollen voorgeslagen was aangenomen, ofschoon het hoofdstuk der schuld slechts *global* was gearresteerd; en bij haar traktaat van 21 Mei door het ongelukkig *status quo* zich de handen heeft laten binden, — nu dat [illegible] ongerijmdheid zijn, en zelfs eene beschuldiging gerigt tegen de regering zijn, van niet ter goeder trouw te handelen, wanneer men nog kon onderstellen, dat er kwestie kon wezen van zoogenaamde *arrière-pensées* opzigtens Belgie; en wat er dus ook van dat land worden moge, 't welk voor Nederland als verloren moet aangezien worden, zoo kan het geenszins doelen onzer regering alleen zijn, de vrede met Nederland te herstellen, zonder zich in te laten wat er van Belgie wordt. De staatkundige hemel van Europa teekent evenwel nog geen goed weder, zoo er iets aangeteekend schijnt, het is het bestendige van den tegenwoordigen toestand, die voor Nederland niet zeer gunstig is. Zoo lang intusschen de politieke Europesche staat van zaken niet verandert, is het niet wel denkelijk, dat de Londensche Conferentie herleven zal, en de voorwaarden omtrent Luxemburg wijzigen; zoodat het niet dan met leedwezen is, dat wij ons nog niet vooreerst durven vleijen met de volledige beslechting onzer aangelegenheden; maar de natie zal regt doen wedervaren aan hare regering, dat deze geene oorzaak is eener noodelooze en verderfelijke prolongatie van dien toestand.

GEDACHTEN.

Ik moet u en mij zelven opmerkzaam maken op het tastbaar verschil tusschen *lezers en lezeressen*, iets van meer dan gewoon belang; Een lezer snijdt eerst met het vouwbeen, dat op zijnen inktkoker ligt, het boek open, beziet het dan van buiten en binnen, en bladert de voorrede door. Eene *Lezeres*, bladert daarentegen midden in het boek, en snuffelt in die bladen, welke onopgesneden gelezen kunnen worden; nadat zij aldus een uur gebladerd heeft, en aan een merkwaardige gedeelte, midden in het boek, gekomen is, haalt zij een mes uit het zilvermandje, of, (wat onvergefelijk is) zij knipt de bladeren met hare fijne schaar open.

Een lezer begint aanstonds met de eerste bladzijden, om den stijl des schrijvers te leeren kennen.

De lezeres, begint met de drie laatste bladzijden, vooral, wanneer zij een Roman in handen heeft.

Een lezer let op druk-, taal- en spelfouten, en schudt het hoofd.

Een lezeres, let op de fouten tegen het hart en gevoel, en schudt niet slechts het hoofd, maar verbetert aanstonds, stilzwijgend.

Een lezer glimlacht, wanneer hij over lezeressen leest; eene lezeres doet even zoo, wanneer zij over lezers leest; beiden echter worden wel eens verstoord, of voldaan, wanneer zij zich in die betrekking vinden voorgesteld, waarin zij zich dan werkelijk bevinden.

Wat zullen wij doen, wanneer wij arm en ziek en oud worden? wij zullen dan bidden en hopen; maar als wij gebeden en gehoopt hebben, wat zullen wij dan doen? weder beginnen! en als wij dan geëindigd hebben? dan zullen wij sterven! en alsdan! — wat alsdan? Ten minste iets meer doen, dan altoos *beginnen* en *eindigen*, is mijn antwoord.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.